

LIBRIS
Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: TIRED AND TESTED

Copyright © 2020 C Alexander Simpkins

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or utilized in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without prior written permission from the publisher.

Copyright © 2023 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MCCARTNEY, SOPHIE

Obosită și testată: călătoria nebunească spre viața de părinte/Sophie McCartney. - București: Prestige, 2023
ISBN 978-630-6506-93-4

821.111

Toate drepturile rezervate.

Este interzisă reproducerea totală
sau parțială a textelor fără acordul în scris al editurii, cu excepția
citatelor scurte, mai mici de 100 de cuvinte, necesare
pentru recenzii sau pentru referințe.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

SOPHIE MCCARTNEY

OBOSITĂ ȘI TESTATĂ

Călătoria nebunească
spre viața de părinte

Traducere de Irina Chirică

PRESTIGE
București – 2023

CUPRINS

Introducere:

<i>Bun-venit în junglă!</i>	9
1. La început	13
2. Excitarea	23
3. Căsătoria	35
4. Sex neprotejat	53
5. De la sex la sarcină.....	69
6. Pierderea sarcinii.....	93
7. Nașterea	115
8. După naștere	153
9. Mămica	149
10. Vulva	171
11. Dureroasa vârstă de 30 de ani.....	187
12. Din leagăn la urlete	207
13. Mama distractivă.....	223
14. Natură versus Netflix	243
15. Mafia grupurilor de școală	259
16. Cercul conflictelor	283
17. Ziua Mamei.....	299
18. Clubul „Pierderea controlului”	301
19. Mama lui Jack	319
<i>Mulțumiri</i>	341

1

La început

...nu era nimic. Nu erau vergeturi sau sâni căzuți care să se agite ca urechile unui spaniol, într-o zi cu vânt, și nu aveam cunoștințe despre presiunea pe care un masaj perineal o poate exercita nu numai asupra rectului, ci și asupra căsniciei.

Pentru a-mi expune punctul de vedere și ca să mă însoțesti cu adevărat în călătoria pe tărâmul ocazional copleșitor al maturității, în primul rând, trebuie să ne întoarcem în timp, ca în „Bill&Ted’s Excellent Adventure”². Atunci, blugii cu talie joasă erau responsabili de mărirea organelor sexuale feminine expuse fără jenă, iar 90% din populația feminină renunțase ÎN SFÂRȘIT la cele mai scurte suvițe din tunsoarea de tip „Rachel”.

Bun-venit în glorioșii ani 2000! Anul 2002 î.C. (înainte

2. „Tropăind prin istorie”: comedie science-fiction americană produsă în 1989, în care doi adolescenți trebuie să treacă testul la istorie; soluția vine sub forma unei mașini a timpului, din viitor, care îi va ajuta să cunoască și să aducă în prezent personalități precum Socrate, Napoleon, Freud sau Lincoln. Filmul este cunoscut pentru replica „Singura certitudine este aceea că nu știm nimic”.

de copii), mai exact – o epocă de aur a sprâncenelor bine conturate, a părărilor de camionagiu și a momentelor în care vomitai WKD Blue pe mama ta – în stilul Exorcistului – în timp ce pretindeai cu seninătate că ai o intoxicație alimentară. Lucrurile sunt simple până aici... Pe vremea aceea, singurele implanturi faciale le primeai sub formă de pumni dacă te uitai urât la persoana nepotrivită în Wetherspoons³, fetele nu erau frustrate de mărimea fundului sau a buzelor, iar arta întunecată a machiajului nu fusese încă descoperită. Nu că înfățișarea nu era importantă în epoca de piatră a luciului de buze Juicy Tubes by Lancôme – vreau să spun că dacă fardul tău de pleoape alb sidefat nu strălucea ca un rahat de câine înghețat într-o dimineată de iarnă și nu aveai mai mult de șapte curele atașate la o minijupă minusculă din material denim, asta însemna că nu erai o fată cosmopolită adevărată! Era calmul dinaintea furtunii selfie/social-media. Iar datorită faptului că aparatul foto și telefonul încă erau două entități separate și asemănătoare unor cărămizi, pentru posteritate vor exista, din păcate, prea puține dovezi despre cât de bine am reușit să ne creăm lookurile. O parodie totală. În această nouă lume curajoasă de după Spice Girls, eu, cea de 18 ani, sunt plină de acnee, complet neconectată la realitate, ciudată și semiconvinsă că dacă aș putea să mă duc în Los Angeles, atunci aș mai avea o șansă cu Leonardo DiCaprio. Totuși, este o vârstă minunată, nu-i așa? Absolut plină de anticipări amețitoare, de naivitate frumoasă, dar periculoasă, cât și de un sentiment de invincibilitate cu adevărat terifiant și greșit. „Fetelor, nu voi ceda – am supraviețuit pantofilor cu platformă și epocii

3. Lanț de localuri din Marea Britanie și Irlanda.

Sun în⁴!” Până în acest moment, mi-am petrecut cea mai mare parte a vieții în Liverpool – un oraș faimos pentru istorie, fotbal și, probabil, pentru cel mai mare talent muzical al timpurilor noastre... Atomic Kitten. Dar vremurile anunță o schimbare pentru absolventele liceelor din Anglia care nu arată interes pentru studii academice. Cu un set de rezultate A⁵, semănând cu mărimea sutienului unui fotomodel glamour, îmi iau zborul și mă îndrept spre nordul zidului, spre bijuteria Regatului: Leeds. Am de gând să beau foarte multe *alcopops*⁶ viu colorate și să-mi cheltuiesc bursa pe activități iresponsabile și necurriculare. Oh, și să studiez Relații Publice – și nu „Relații Pubiene”⁷, așa cum se temea tată inițial.

Da, este vorba de BĂIEȚI REALI! O perspectivă foarte interesantă pentru o fată, a cărei singură experiență reală în ceea ce privește relațiile cu un partener de sex opus (în afară de cele imaginare cu actori de la Hollywood) a fost cu un tip pe care, înainte de a-l întâlni efectiv, l-a urmărit din spatele unei stații de autobuz timp de 18 luni. Nefiind pe deplin convins că o iubire năvalnică și ușor obsesivă ar fi fost cea mai bună bază pentru familia noastră, individul s-a înrolat în forțele aeriene, la scurt timp după ce ne-am cunoscut în mod oficial, și-a pierdut complet sentimentele de afecțiune și iubire și m-a expulzat fără milă din relație. Am plâns patru zile la rând din viața mea ca adolescentă, în timp ce ascultam Alanis Morissette și îl criticam pe Messenger. El, însă, nu a vrut să mai revină.

4 Decolorant de păr.

5 Echivalând cu nota 10 în sistemul de notare românesc.

6 Băuturi cu un conținut de alcool între 3 și 7%.

7 Joc de cuvinte în engleză: public, adică „public” și pubic, adică „pubian”.

Nu că aş fi chiar atât de nebună, încât să iau în calcul perspectiva de a mă angaja în ceva pe termen lung, darămite să mă căsătoresc. Relațiile sunt pentru oameni bătrâni și plictisiți, nu pentru fetele de 18 ani, cu o bursă „gratuită” și gata de aventuri sexuale. Nu, ca să fiu sinceră, abia aștept să ies în lume și să pun în practică toate cunoștințele pe care le-am acumulat în cadrul foarte ambițiosului proiect „Position of the Fortnite”⁸ al revistei *More!* Cât de greu ar putea fi un frumos și delicat „Propulsor al pasiunii” de 360 de grade? Tot ce trebuie este un adolescent unsuros și neexperimentat care se agită deasupra ta ca un elicopter Boeing Chinook defect, și bum! Bine ai venit în lumea femeilor! Să-ți spun ce rubrică ar fi mai bună pentru tinerii impresionabili care citesc aceste reviste: „Poziția prepuțului” – ar putea ajuta la șocul inițial de a vedea un penis.

În ciuda faptului că în cazul meu, pubertatea a ocolit cumva dezvoltarea sânilor, alegând în schimb să-mi dea un păr negru, gros și strălucitor la subraț (Mama Natură? Mai degrabă Fratele Naturii! Nicio femeie nu ar face așa ceva altei femei), sunt optimistă că anii petrecuți la universitate vor oferi multe de oportunități de testare a moralității...

Toate acestea vor arăta degetul din mijloc educației mele religioase, în ciuda sânilor mei de rahat și a coșurilor de pe față. Vor fi beții, desfrâu, petreceri la care vor fi prezente multe penisuri – și, în aceste vremuri confuze, dacă m-aș întreba „Ce ar face Iisus?”⁹, sunt aproape sigură că răspunsul ar fi „Relații Pubiene”.

8 Sfaturi sexuale ilustrate pentru fetele de școală.

9 „What would Jesus do?”, în original. De asemenea, slogan (WWJD) lansat de preotul congregaționist Charles Sheldon, în 1986, când a publicat cartea *Pe urmele Lui. Ce ar face Iisus?* Romanul relatează povestea unui oraș, în care locuitorii și-au luat angajamentul ca timp de un an să nu facă nimic fără să se întrebe mai întâi ce ar face Iisus. Întrebarea îi pune pe oameni să-și evalueze viața din perspectivă religioasă.

Un lucru care, în mod sigur, nu mi se va întâmpla la universitate (sau în orice moment, în viitorul apropiat) este acela de a mă implica într-o relație cu un individ extrem de imatur, codependent, instabil emoțional. Nu, nu un membru al echipei de rugby... cu un comportament evident de copil. NU, MULȚUMESC!

Nu astăzi, Satano! De ce aş face-o? Să fii la sfârșitul adolescenței/începutul anilor 2000 e o oportunitate unică în viață, „lumea e stridia ta”, iar eu sunt pentru a fi în totalitate crustacee. Fără responsabilități, fără angajamente, fără obligații, dormind pe săturate. Tot ce trebuie să faci este să te ferești de ITS (Inscripții și Tatuaje Stupide) și să nu rămâi însărcinată – dacă asta nu e deja pe lista ta de „lucruri de făcut” sau, mai bine zis, de „cu cine să o faci”. Cu siguranță, nu este pe lista mea. De fapt, eu, adolescenta, am o teamă patologică de bebeluși, de copii mici și, în principiu, de oricine are sub 16 ani. Acum mă tratez în mediul studentesc... Mai mult ca sigur, fobia mea provine în primul rând din faptul că sunt cea mai tânără din familia mea – pur și simplu, nu am fost niciodată expusă la rahatul (la propriu) care vine odată cu frații mai mici. În al doilea rând, din cauza lui Chucky, păpușa horror.

Când văd bebeluși, în loc să mă gândesc că „abia aștept”, primul meu gând este „de ce mai sunt aici?”, urmat la scurt timp de „trebuie să găsesc prin zonă un cuțit de bucătărie”. Ce vor de la noi? Nu sunt pe deplin convinsă că este vorba de dragoste, pentru că tot ce par să facă este să țipe la cei care îi îngrijesc, ceea ce pare destul de nesăbuit, având în vedere că mulți dintre ei vin pe lume ca niște berbeci vaginali. Nici nu par foarte fericiți să fie aici. Foarte supărați pe toți și pe toate, fără vreun motiv

anume - ca niște mici membri ai partidului UKIP¹⁰ - ceea ce este ironic, deoarece, odată ce îi ai, nu mai dormi nici odată. Au și mâinile foarte umede, cu scame de la șosete între degete. SCAME DE LA ȘOSETE! Cu siguranță că ar trebui să fie între degetele lor minuscule de la picioare - de care și mie mi-e frică. În același timp, îmi vine să-i mănânc și NU ȘTIU DE CE. În ce moment din marele plan a programat Fratele Natură femeile - cu precădere - să vrea să mănânce copii mici și dolofani, ca și cum ar fi Mini Rolls? Logică de bărbat! „Să-i dăm femeii tendințe canibalice - pare o trăsătură sigură în preajma copiilor mici și ar putea să o facă mai înclinată să facă sex oral. Câștigăm amândoi!” Practic, natura a creat oameni mici după chipul omului, după prea multe băuturi alcoolice - o adunătură de oameni lacomi, furioși, obsedați de sâni, care urinează și care sunt acoperiți de urină.

Vulnerabilitatea lor este, de asemenea, absolut insensibilă. Bebelușii nu par în mod cert genul de creaturi de care aș fi capabilă să am grijă. Controlul capului este de asemenea o problemă. Când aveam vreo opt ani, mi-am ținut pentru prima dată în brațe verișoara bebelușă și - nu glumesc - craniul aproape că s-a rostogolit, ca și cum tocmai luase câteva pastile și era pe cale să cânte piesa „Wonderwall” a trupei Oasis. Am crezut că s-a desprins de corp! Nici măcar nu pot descrie panica simțită atunci. Știi sentimentul acela când scapi o cană în casa cuiva? Așa a fost, dar cu teama suplimentară de închisoare. În miile de ani de când există oamenii, de ce nu am evoluat pentru a face mai mult de la o vârstă fragedă? Știai că, la naștere, oamenii sunt singurele ființe lipsite complet de apărare?

¹⁰ United Kingdom Independence Party.

Noi, ca specie, suntem dependenți de părinții noștri până împlinim 30 de ani. Asta nu se întâmplă în sălbăticie, nu-i așa? Nu vezi părinți de leu care încearcă să părăsească „Tărâmul Mândriei”, încărcăți cu patru genți și un rucsac cu șase pachete de brânză proaspătă. „La naiba, Simba, grăbește-te! Hienele sunt pe urmele puilor! Cum de încă nu știi cum să desfaci căruciorul?! Nu mai ești un rege puternic acum, nu-i așa?!”

Iar gândul că unul trăiește în mine și că va fi evacuat este, de asemenea, o perspectivă incredibil de respingătoare. Aparent, durerea este similară cu cea menstruală... dacă se întâmplă să fii la menstruație în același timp cu atacul sălbatic al unui rechin. La 18 ani, ca o persoană care încă are dificultăți în folosirea unui Tampax pentru „flux abundent”, nu pot să înțeleg că vaginul meu ar avea proprietățile elastice ale genții fără fund a lui Mary Poppins - suficient spațiu pentru o ființă umană reală și o lampă de podea autoportantă. Nu îmi va folosi la nimic o lingură de zahăr, voi avea nevoie de o lingură de cocaină. Și cum găsești pe cineva care să-ți placă suficient de mult, încât să te gândești să procreezi? Probabil că totul începe cu căutarea unei persoane cu umerii mici și circumferința șoldurilor de gimnastă olimpică. Este un câmp minat și, ca să fiu sinceră, nu sunt sigură că vreau să-l traversez fără protecție.

Dacă decid să mă căsătoresc, voi fi o soție bună? Probabil că nu. Dacă, în cele din urmă, vor veni copiii, voi fi o mamă bună? Categoriec, nu! Sunt împrăștiată, egoistă, dezorganizată și o veșnică optimistă în privința timpului - cu greu pot avea grijă de mine, darămite de un copil. Ultima viață de care am fost responsabilă, în afară de a mea,

locuiește acum, murind încet de foame și mieunând din când în când după ajutor, undeva, adânc, în măruntaiele noptierei mele. Cum aş putea educa tineretul de mâine, dacă nu pot avea grijă nici măcar de un nenorocit de animaluț dintr-un joc Tamagotchi?

Sunt multe lucruri pe care această tânără proaspăt independentă vrea să le facă cu viața ei, cum ar fi să călătorească în lume și să aibă experiențe revelatoare, stimulante din punct de vedere cultural, care să-i schimbe sufletul, care să-i îmbogățească trupul și mintea... „Oi Ayia Napa, Ayia Napa, Ayia Napa, Ayia Napa, Oi¹¹!” Soare, mare... și vomitând curaçao pe nas, în timp ce mă îndrăgostesc de reprezentanții turistici care oferă shot-uri gratuite, dar, niciodată inimile lor reci.

Vreau să-mi trăiesc viața din plin, să fie pe deplin a mea - să nu dau socoteală nimănui și să merg unde vreau, când vreau, cât timp vreau și să fac tot ceea ce mi-am propus la un moment dat. Chiar dacă nu știu în detaliu ce vreau să fiu ca adult, vreau să am succes, putere și să plătesc lucrurile cu banii mei. (Ai descoperire de cont?!) Oh, pantofii? I-a cumpărat HSBC¹². Trebuie să fie distracție, aventură și o viață ieșită din tipare. Acest ovăz sălbatic nu este gata să fie măcinat până când nu se transformă într-un terci Ready Brek. Sunt îngrozită de perspectiva de a renunța la uterul meu, la siluetă, la carieră (pe care încă nu o am) și la sâni (pe care, de asemenea, nu îi am) - totul pare un act complex de sacrificiu. Înțeleg teoria din spa-

11 Ayia Napa, stațiune din estul Ciprului, renumită pentru plajele sale frumoase și pentru cluburile de noapte.

12 The Hongkong and Shanghai Banking Corporation Limited, una dintre cele mai mari organizații financiare din lume, cu milioane de clienți.

tele faptului de a avea copii - astfel încât favoarea de a-l șterge la fund să poată fi returnată mai târziu în viață - dar nu pot și nu voi deveni o purtătoare de pantofi stiletto, căsătorită, care nu este capabilă să bea mai mult de două pahare de vin fără să danseze ca la bară cu un stâlp de iluminat. Și nici nu mă voi transforma într-o coajă obosită și țipătoare a fostului meu eu, un îngrijitor de copii care trăiește în pantaloni elastici, care este acoperit de hăinuțe și care, ocazional, are scurgeri de sânge prin diverse orificii. Nu! Voi merge atât de departe, încât voi spune CLAR că nu voi deveni niciodată, dar niciodată, una dintre acele femei obosite și testate.

2

Excitarea

Whitney era curioasă să afle când va fi momentul potrivit. Mama lui Phil i-a spus să nu se grăbească - ar trebui să mai aștepte, iar Bono a escaladat zidurile orașului ca un Om-Păianjen cu aversiune la raze UV și tot nu a putut găsi ceea ce căuta. Ceea ce ne face să ne întrebăm: Cum faci să găsești alesul? Dacă vrei să ai copii la un moment dat, în viitor, care este partenerul de împerechere perfect (lăsând la o parte structura osoasă subțire)? La 20 de ani, mă străduiam enorm să găsesc pe cineva pe care să-l pot tolera suficient de mult timp pentru a împărți cartofii prăjiți și șosurile, darămite gameții! Pentru unii, este la fel de ușor ca pofta la prima vedere... Pentru alții, este mai degrabă dezagust. Indiferent de modul în care ajungi acolo, pentru mulți dintre noi, călătoria către fericiți până la adânci bătrâneți poate părea un drum foarte lung și anevoios...

Când vine vorba de așteptări, în materie de relații, simt că avem multe de reproșat Hollywood-ului - nu bietului bucătar Paul, deși mă îngraș cu două kilograme de fiecare dată când se difuzează „Bake Off”. Nu ca în seria

„Tinsel Town” - casa strălucirii, a farmecului, a omletelor din albuș de ou și a filmelor pline de așteptări nerealiste. Fără să ne dăm seama, noi, fetele, am fost hrănite ani de zile cu un flux constant de prostii irealizabile, nesănătoase și inacceptabile. Toată lumea știe că singura modalitate decentă de a mânca ouă fără gălbenuș este într-o beza. Cei care promovează alte rețete sunt niște nepricepuți.

Privind în urmă, îmi dau seama că ecranul a plantat atât de multe ideologii romantice ridicole în capul meu, încât anii adolescenței mele și întâlnirea cu un băiat, cunoscut în cartier drept „Regele Kappa” (cu păr pe buza de sus și cu o față de rahat sorbind lichioruri de proastă calitate), în discoteca clubului de tineret, să fie cu atât mai dezamăgitoare. În acea sală murdară nu a existat vreun profesor de dans gen Patrick Swayze și nici relații sexuale nepotrivite între studenți, din cele prezentate în filmul „Dirty Dancing” sau mai știu eu ce îmbârligături erotice... În orice caz, nu pentru mine. Nu, cel mai aproape de un „dans murdar” a fost atunci când eram pe punctul de a atinge accidental penisul semiflacid al regalității de poliester, în timp ce îmi fluturam energic brațele date cu sclipici pe ritmatul cântec „Cotton Eye Joe”. De unde a apărut? Unde s-a dus? Și de ce a fost un șoc atât de mare? O electricitate statică de la toate fibrele sintetice, cel puțin așa îmi imaginez. Eu, la sfârșitul adolescenței, NU eram prea disperată după un angajament serios și pe termen lung - cei pe care îi întâlnim primii sunt foarte rar cei care ne duc la altar; poate că ne duc în alte locuri, dar este foarte puțin probabil ca preotul sau bunicăta să fie acolo și să privească. Sunt doar pentru practică pentru că, bineînțeles, practica face totul extrem de dis-

tractiv. Totuși, când tot apetitul pentru nenumărate relații sexuale s-a epuizat, ce se mai poate întâmpla? Evident, în cele din urmă, am vrut să găsesc pe cineva care să mă lubească necondiționat - cine nu și-ar fi dorit acest lucru? Cineva care să fie egalul meu, care să-mi susțină total alegerile de viață îndoielnice și care să scoată coșurile de gunoi. Da, chiar dacă, pe termen scurt, am ajuns să scap de tipi mai repede decât Elizabeth Taylor de soți, pe termen lung, găsirea „alesului” era de fapt foarte importantă pentru mine. Întrebarea, însă, a rămas: „Cum procedezi pentru a-i vâna?” Contrar a ceea ce Phoebe din „Friends”¹³ ne-a făcut să credem, homarii nu au un singur partener în viață; sunt monogami aproximativ două săptămâni și apoi pleacă spre pășuni noi și alge verzi - probabil, sub pretextul de a fi în vacanță. Noi vrem castori. Sunt niște ticăloși mici și dedicați - își găsesc un suflet-pereche cu dinți de rahat, cu un entuziasm similar pentru lemn și apoi nu se mai despart niciodată. Sunt total mulțumiți de soarta lor și nu au vreo dorință de a căuta în altă parte, nici măcar după șapte ani de relație. Nu, nu te alegi niciodată cu un castor cu „mâncărimi” în zona intimă.

Așadar, cum putem deveni cu toții „rozătoare uriașe”, în încercarea noastră de a găsi marea dragoste? Ei bine, primul obstacol îl reprezintă renunțarea la iluzia de a te săruta cu persoane precum Channing Tatum în ploaie sau cu bodyguardul Kevin Costner. Sau de a fi atât de irezistibilă pentru un vampir frumos de 300 de ani, încât, în clipa în care faci sex cu el, își pierde sufletul torturat

13 „Prietenii tăi”, sitcom american care a fost difuzat pe canalul NBC din 1994 până în 2004 și care prezintă viețile unui grup de prieteni din cartierul Manhattan, new York.